

### [Christmas Møller.]

Køb i Rusland er gaaet op fra 31,7 til 33,9, vort Salg til Rusland er gaaet ned fra 6,2 til 2,7 Millioner. Er det ærede Medlem tilfreds med den Udvikling? Vor Indførsel fra Tyskland er gaaet op fra 205 til 212 og vor Udførsel kun fra 115 til 116. Er det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen tilfreds med Udviklingen, som den er baade over for Holland, Belgien og en Række andre Lande, og mener det ærede Medlem, at det saakaldte Mestbegunstigelsessystem, som man har søgt at forene med Valutacentralens Virksomhed og det Fordelingstal, som enhver kan se, at der arbejdes med, kan holde? Det ærede Medlem ryster paa Hovedet; saa er det ærede Medlem ved at blive revolutionær, som han var i sine unge Dage. For det ærede Medlem bliver jo saa nødt til, hvis han indrømmer dette, at indrømme, at der her er et meget stort Spørgsmaal: Valutacentralens hele Virkning paa dette Omraade. Det er ikke en Anklage mod Centralen eller dens Leder, men saaledes som Udviklingen har været, hvor vi har arbejdet med et bestemt Fordelingsgrundlag — foreløbigt har vi Lov til at sige, fordi vi har kunnet skære ned ganske enkelte Steder —, og saaledes som Systemet er, medfører det, at hvis der pludselig er Mulighed for at foretage store Salg af Landbrugsvare eller andre Varer til et bestemt Land, er hele Systemet ved at bryde sammen.

Derfor siger jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at jeg synes, han burde tage dette med i Betragtning, og at det ærede Medlem derfor maa give os Medhold i det, der bliver vor Stilling, naar Udgangspunktet er de to afgørende Forhold, jeg nævnte før. Dette Udgangspunkt har jeg givet Udtryk for i det Forslag, jeg har stillet, og som findes i Betænkningen Side 33—37, hvor jeg har ladet det nuværende System gælde et Aar — da det rent faktisk er umuligt før den Tid at faa indført noget andet —, og hvor jeg derefter gaar over ikke til noget voldsomt revolutionært, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, men i Virkeligheden gaar over til en økonomisk Politik for Handel mellem Landene, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bliver nødt til at tage Hensyn til, i øvrigt ogsaa efter den Indstilling, det ærede Medlem har.

Som Stillingen er i Dag, vil vi fra vor Side deltage i Behandlingen af Regeringens Forslag i Udvalget. Men der maa være rimelig Tid til denne Behandling, under hvilken Administrationen maa drøftes og

det Materiale — derunder Referatet af Valutanævnets Forhandlinger —, som rummer alle de Kendsgerninger, ud fra hvilke der skal tages Standpunkt, maa fremlægges. Først og fremmest maa der naturligvis tages Hensyn til vor traktatmæssige Stilling over for England, hvor vi ved, at Ordningen løber indtil Sommeren 1936, medens visse andre Bestemmelser løber til Udgangen af 1936, og vi maa opgøre Mulighederne for at skabe et System i Modsetning til det Valutacentralsystem, vi har, der alt for nemt fører til, at man borer sig fast i en Administration, borer sig fast i ganske enkelte Systemer, hvor den Frihed mellem de enkelte erhvervsdrivende og for de enkelte erhvervsdrivende, som der gerne skulde være, og som der paa ganske anden Maade kan være under et Toldsystem, ikke er til Stede.

Der vil ikke være nogen Grund for mig til i øvrigt at komme ind paa Enkeltheder i Ministerens Forslag. Jeg hører til dem, der ikke ser saaledes som Ministeren paa Tavshedspligten i Valutaudvalg og Nævn, naturligvis ikke fordi jeg vil have, at der offentligt skal tales om alt, men fordi jeg er af den Anskuelse, at naar vi deler Rigsdagens Medlemmer op saaledes, at nogle Medlemmer, f. Eks. de i det udenrigspolitiske Nævn faar det og det at vide, andre, der er Medlemmer af Finansudvalget, faar dette at vide, og nogle, der er Medlemmer af Valutaudvalget, faar hint at vide, og vi alle skal handle paa vore Partiers Vegne de paagældende Steder, saa maa det være saaledes, at vi kan gaa til vore Partier og tale med dem om Tingene.

Jeg ønsker en noget anden Sættelse af Valutanævnet end den, som Ministeren har stillet Forslag om, men jeg tror ikke, det er et Spørgsmaal, som vil kunne komme til at volde de store Vanskeligheder. Jeg ser ikke med særlig Sympati paa Nedsættelsen af et Forretningsudvalg eller en Erhvervsrepræsentation, som i Virkeligheden vilde faa en meget betydelig Del af Magten, men ogsaa dette er et Spørgsmaal, vi kan forhandle om. Mit Parti vil heller ikke kunne tiltræde det Krav, som Ministeren stiller om, at han paa en ganske anden Maade end hidtil skal kunne forlange Oplysninger om Priser, om Varer, der er undergivet Regulering o. s. v.

Men alt dette er jo Enkeltheder. Det afgørende Spørgsmaal er, hvorledes vi skal tilrettelægge Forholdene i den kommende Tid, fra 1. Januar 1935, naar Hensyn maa tages til, at vi har traktatmæssige For-